

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2003)

Komission tiedossa ei ole hankkeita, joissa pyrittäisiin rajoittamaan kaupunkeihin muuttomatkallaan tulevien muuttolintujen määrää. Näin ollen komissiolla ei ole antaa esimerkkejä hyvistä ratkaisuista. Komissiolla ei myöskään ole tietoa Rooman kaupungin mahdollista hankkeista tässä asiassa.

Kaikissa toimenpiteissä Rooman kaupungin lintujen määrän säätelemiseksi on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY⁽¹⁾ ja tarvittaessa sen 9 artiklassa säädetyt poikkeukset.

Vaikka ongelmalla saattaakin olla kansainvälisiä ulottuvuuksia, sen ratkaiseminen kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio voi pyynnöstä ainoastaan toimia välittäjänä kyseisten jäsenvaltioiden yhteydenpidossa. Tätä varten tarvittaisiin kuitenkin enemmän ja yksityiskohtaisempaa tietoa varsinkin ongelmia aiheuttavista lintulajeista, niiden esiintymisestä ja alkuperästä.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2003/C 222 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3921/02

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Tiburtinon alueen tiet Roomassa

Rooman kaakkoisosassa oleva Tiburtinoksi kutsuttu alue on rakennustensa ja ympäristönsä puolesta monin paikoin huomattavan rappeutunut. Rooman kaupunki on laatinut äskettäin aluetta varten PRUSST-ohjelman, jonka tavoitteena on alueen pääväylän ympärillä olevien alueiden ja Parco dell'Anienen kunnostaminen ja parantaminen. On suunniteltu Via Tiburtinan suuntaisen toisen rinnakkaisen tien (aiemman yksityiskohtaisen 18 L -kaavan mukaisesti, mukaan lukien yhteydet paikalliseen tieverkostoon ja viereisen Via di Cerchiaran jatkaminen), pyörätien (Rooman naapurikunnan Lunghezzen Ponte Mammolo -alueelta asti) sekä asuinalueet yhdistävien jalankulkijäväylien rakentamista.

Alueella on kuitenkin ongelmia lukuisten entisten teollisuuslaitosten ja asuinrakennusten sekä elintarvike-teollisuusalueen ja Tiburtinon teknologiakeskuksen yhdistävän moottoritieosuuden vuoksi. Lisäksi noin tuhat asukasta on ilman juomavettä ja viemärintiä. Asfaltointi ja katuvalot ovat hyvin puutteellisia.

Uusi rakentaminen uhkaa pahentaa tilannetta entisestään, varsinkin kun siinä ei oteta huomioon liikenneongelmia tiheästi liikennöidyllä alueella, jossa liikkuu 940 000 ihmistä: asukkaita, lähistön yritysten työntekijöitä ja läheisten Villa d'Esten ja Villa Adrianan (Unescon maailmanperintökohteita) vierailijoita, joiden käytössä tällä hetkellä on vain yksi yksikaistainen päatie ilman piennarta (Via Tiburtina), yksi moottoritieosuus ilman kolmatta ajokaistaa sekä yksiraiteinen rautatie.

Kaupunginosan asukasyhdistys on esittänyt vetoomuksen asiasta vastaaville kaupungin viranomaisille ja Euroopan parlamentille (Rooman Via Tiburtinan tienrakennusta koskeva vetoomus 698/2002).

1. Onko Rooman kaupungin Tiburtinoa koskevaa PRUSST-ohjelmaa varten tehty direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ mukainen ympäristövaikutusarvio ja onko asukkaille annettavaa tiedotusta koskevassa direktiivissä 2001/42/EY⁽²⁾ tarkoitettuja velvoitteita noudatettu?
2. Onko olemassa mahdollisuus estää uusien rakennusten rakentaminen kunnes kiireellisimmät uudet tieväylät on saatu rakennetuksi?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Komissio katsoo, että kyseisiin ohjelmiin ja suunnitelmiin ei sovelleta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY⁽¹⁾, ei ennen kuin kuin sitä oli muutettu direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾ eikä sen jälkeenkään.

Jos suunnitelman voitaisiin katsoa olennaisilta osiltaan vastaavan hankkeen ominaispiirteitä, neuvoston direktiiviä 85/337/ETY sovellettaisiin. Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella ei kuitenkaan ole mahdollista päätellä, että Rooman kaupunginhallituksen suunnittelemaa uutta Prusst-ohjelmaa, jonka tarkoituksena on Tiberin ranta-alueiden kunnostaminen ja parantaminen, voitaisiin pitää hankkeena.

Edellä sanottu huomioon ottaen kyseisten asioiden osalta ei ole erityisiä perusteita neuvoston direktiivin 85/337/ETY soveltamista koskevalle valitukselle, joten tällä hetkellä ei direktiiviä voida todeta rikotaan. Jos parlamentin jäsen toimittaisi yksityiskohtaisia tietoja, joiden perusteella komissio voisi arvioida kysymyksiä suhteessa edellä mainittuun direktiiviin, komissio voisi tutkia asian.

Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽³⁾ mukaan tietyistä suunnitelmista ja ohjelmista, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Jäsenvaltioilla ei kuitenkaan ole vielä velvollisuutta soveltaa direktiivin säännöksiä. Määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin soveltamiseksi tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan, on 21. heinäkuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ EYVL L 197, 21.7.2001.

(2003/C 222 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3923/02

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) neuvostolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Tšetšeenijohtaja Salman Radujevin kuolema venäläisessä vankilassa

Salman Radujev on ensimmäinen tšetšeenijohtaja, joka pidätettiin ja tuomittiin oikeudessa elinkautiseen rangaistukseen. Syyinä oli panttivankien ottaminen Kislarissa 2001. Venäjän oikeusministeri ilmoitti sunnuntaina 15. joulukuuta 2002, että Salman Radujev on kuollut 35 vuoden ikäisenä 14. joulukuuta 2002 siperialaisen vankilan (jota kutsutaan nimellä "valkoinen joutsen") sairasosastolla Solikamskissa Permin alueella. Kuolinsyiksi ilmoitettiin useamman päivän kestänyt sisäinen verenvuoto, joka johtui venäläislähteiden mukaan vanhoista sotavammoista, jotka eivät koskaan parantuneet kunnolla (sic).

Maanantaina 16. joulukuuta Süddeutsche Zeitung julkaisi moskovalaisen Kommersant-lehden artikkelin, jossa vankilan henkilökuntaan kuuluva nimetön lähde kertoi, että sellikaverinsa mukaan Radujev oli hakattu kuoliaaksi, koska hän oli vastustanut vartijoidensa yllätystarkastusta. Radujev oli yksi todistajista, joiden lausuntojen perusteella Venäjän oikeusministeriö pyysi Tanskaa ja Iso-Britanniaa pidättämään ja luovuttamaan Ahmed Zakajevin, koska Radujev oli kertonut, että Zakajev osallistui henkilökohtaisesti ihmisryöstöihin ja terroritekoihin. Samassa artikkelissa Kommersant esitti, että Radujevin kuolemaan liittyi huhu, jonka mukaan hänet pakotettiin ensin todistamaan Zakajevia vastaan ja sitten eliminoitiin.

Onko neuvosto tietoinen tästä, ja jos on, miten se on reagoinut? Mitä neuvosto aikoo tehdä, jotta Radujevin kuoleman oikeat olosuhteet saadaan selville? Mitkä ovat yleisemmin neuvoston arviot Venäjän valtion kyvystä täyttää oikeusvaltion velvoitteet?